

S i s ä l l y s

I	Eläimellisesti takajaloilla	6
II	Taivas on auki	17
III	Pataluhat masiinat	33
IV	Vaatteiden alla olemme alastomia	49
V	Tämä on loppu	65
Essee		
	Mitä sylki suuhun tuo: merkintöjä automaattikirjoituksesta	76
	Lista teoksen runoista	92

I

Eläimellisesti takajaloilla

Seinään on vedetty viiva
hauras ja riemukas

etsin reittiä viivan luokse
olkaa kilttejä, näyttäkää se

K o s t a v a t m a n k e l i t

Eläimet toistuvat sarjoina
tulee yksi eläin ja sen perässä
jono eläimiä
kolmesataatuhatta eläintä

ja ne pöyristyvät kaikesta
eläimellisesti takajaloilleen kohoten
tisleet silmissään
mikä pidättelee itkua

ja perkeet tursuavat kainaloista
niin kuin olisivat koko elämänsä yrittäneet
estää niitä tulemasta

tästä perhekuvasta on vaikea
tunnistaa itseään

mutta röykkiöt pinoutuvat jo ikkunoiden alle
on tullut ilta ja
aika lähteä taipaleelle
jonka takana on astronominen tulva
nippu kondomeja ja kasautuneet pyrkimykset
räjähtää pitkin todellisuutta

N a u r e t t a v a a j a t u s k i n

Projektiokondensaattorit ripustettiin arkkujen ylle, joihin oli aikanaan varastoitu sirkkelikankaiset kerrastot loputtomasti karvankasvamiin viljakenttiin koettamatta luopua järjestysnumeroista posteljooneista kurpitsansiemenistä ja makrotunteista. Kasvain oli tyytyväinen ja kyllästynyt samaan aikaan, tulokseen tullut ja taipunut menneeseen syksyyn niin kuin sarka johon on kylvetty sikoja tai jotakin sellaista, jotakin sellaista niin kuin ruusu tai suru tai hippopotamus mutta alleviivaamatta viimeistä osiota, jotta jaksollinen järjestelmä, jotta kunnia säilytysrasiassa viivoittaessa soratietä.

E i s o m p p i v a a n s i m p p u

Korppi istui konepellillä
siis tyyppi jota kutsuttiin korpiksi
ei aktualisoitunut korppi
pois se minusta
eihän tämä voi olla niin itsestäänselvää
ihan turha kuvitella
että minusta irtoaisi jotain semmoista
niin sanotusti käyttökelpoista
jotain "materiaalia" tähän
representaatioon
olisi aika paljon sanottu, semmoinen

tulen ratsastamaan näkemyksellenne viikkoja
arvon maisteri
mutta sallinetko minun vielä
tuudittautua itsetyydytyksen ihanaan harmoniaan

J o k a i n e n t e k o r a k e n t a k o o n
o m a n t a h t o t i l a n s a

Minun ei tarvitse sietää!
hillitöntä kurnutusta öisin
se jos mikä vangitsee

lemurit häkeissään
pysyvät solmut lappeellaan
koiruudet mielessä pysähdytään risteyksiin
juodaan malja unohdetuille
astioille ja kuurankirjomalle maljakolle

luultavasti joku näistä esitteistä
kertoo totuuden
maailmankaikkeudesta, elämästä ja aivan kaikesta

Kertaluvut on mietitty ihan turhaan

Sienet kurottuvat yllemme. Ah, nuo arvovaltaiset tattijalat!
Merten takaa tuotiin siemen ja me pöyristymme turhaan, turhaan
ja aina turhaan. Korpukset luovat yllemme sienten lakit,
kutistumme valtakuntaan jossa ryvemme polvet murskana
halpojen hintojen siivottomassa kauneudessa, koska tämän sai
ilmaiseksi ja huomina on matkalla pimeään.

K u u t t i

Kauhtunut verkko tuulella jota ei kuule. Jyrkkä pudotus sulkee auringon. Naiset kulkevat pystyselin kohti kaupunkia. Maa on lakaistu, ja sekin on sentään jotain! Sentään osattu ajoissa naulita itsensä ristille, ei tule siitä sanomista. Maa tuijottaa ankeana takaisin, maa niin kuin kasvot, kasvot niin kuin maa. Maasta versovat ruumiinosat jotka tavoittelevat aurinkoja taivaalta, kuuta ja kuukausia, aikakausia omikseen.